

Horváth Imre Olivér

Ingatlanul

azt a lakást venném meg szemben a nyolcadikon nézd
látszik az erkély rácsa mögött a kerámia kaspó
benne virág vasfű kimosott ruha szárad alatta
lelki szememmel már odaát látlak teregetni

most gyere nyisd ki az ajtót vedd le a kinti cipődet
fújd ki magad cica tedd le a munkát stresszt a komódra
balra a vécé megvárlok kapcsold le a villanyt
képzeletem generátora légszi potyára ne menjen

*ejnye no nézd szanaszéjjel szórtad a cuccaid ember
zoknid a nappali padlóján hever inged a párnán
vastag lábakon állnak a könyveid és a fikusszal
srégen szemben a bőrkanapé befedíti a karját*

*kellemes este van engedd félig vízzel a kádat
oldd ki öved foglak majd én szorosán falicsempét
fog körül így a fuga protokollt tart így a mosógép
pára csapódik a falra a szikra lapít a dugaljban*

*szekrény konyhaszigettel rajta a pult erezett mint
márvány bőröd azon vágom fel a húst vacsorára
ülj le terítve az asztal kérlek a gyertyaviasszal
óvatosan bánj szépen egyél ne beszélj teli szájjal*

bent a szobában aludnál inkább lódd ki a tévét
lesz még alkalom éppen elég kicsikém gyere fordulj
meg hadd öleljelek át úgysem jöhet álom a szemre
meg kell szokni az ágyat a mintát még a tapétán